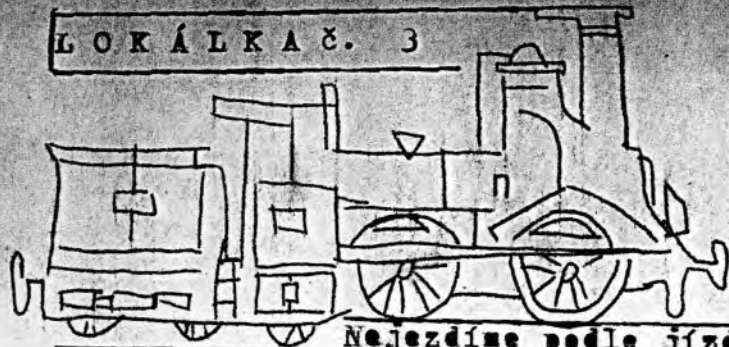




M o d r ý k o u ř

Modrý kouř

zůstal trčet lhostejně nad tratí,
a mašina ve tmě ztratila svůj tvar
Ozvěny skřípavých klad
na šedém peróně ,
stírá vítr četyky spadányho listí.

MARKO

Nejezdíme podle jízdního řádu, jenom občas a jen pro kamarády

S E N / Tramp-horror of DAWY /

Probouzím se zběsčený potem. Vstanu a třesoucí rukou otvírám okno. Chladný proud vzduchu mě udeří do obličeje. Zapaluji si cigaretu ,usedám na postel a v hlavě se mi znovu odchrává ten ošklivý sen a jen žhavý ned cigaret svítí do tmy.

Jdu sám temným ,podzimním lesem. Ve vzduchu visí těžký pach tlenu a vlhkosti. Vítr haraší ve větvích ,občas se zablýskne.

Vždyť tenhle les znám. Ještě pár kroků a jsem na chatě. Ano ,už vidím temný obrys. Ale co to ? Okna se prosvitá světlo. Vždyť by zde nikdo neměl být! Mám najednou tísnivý a svíravý pocit strachu ,chtěl bych se otočit a utíkat pryč. Ale cosi jako by me tlačilo vpřed. Otvírám dveře a vstupuji. U stolu někdo sedí s hlavou v dlaních. Prohlaš ,tvá obloka ,postava ,vlasy. Vždyť ze jsem já! Ruce klesají z obličeje.

Dívám se do své vlastní tváře se strašlivou krvavou ranou mezi očima. Řvu hrůzou. a zalitý potem se probouzím ...

Trvale dlouho ,než jsem na ten strašlivý sen zapoměl. A tak se teď temným ,smutným podzimním lesem ubírám ke své chatě. Zrychluji ... Začíná se blýskat. Jak to ,že se uvnitř svítí ? Druhé klíče má smrták ,ten má dnes ještě přece odpolední ,jiné klíče neexistují a stejně sem nikdo z kluků kvůli tomu zatracenému počasí nechtěl jet...

Sen ,ten hrozný sen! Chci se otočit ,ale jako by mi někdo vsáhl ruku, tisknu kliku a otvírám. Ta skrčená postava v mých šatech ,zvedá ruce z obličeje ...NE ,NE??

Zpráva z tisku : Pošivný nálezn. Včera v odpoledních hodinách objevil osmatřicetiletý A.T. když kopal svoji pravidelnou obchůzku a kontroloval chat v katastru obce Kamenná ,že jedna chatka je otevřená. Vstoupil dovnitř a naskytl se mu strašlivý pohled. Majitel chaty. 27 letý L.K. seděl zhroutilý na židli se střelnou ranou mezi očima. Zbraně nebyla nalezena. Příklad se vyšetřuje.

R E W A R D

OF

NA TY ,CO JEŠTĚ NEPOSLALI ŽÁDNÝ PŘÍSPĚVKY. KAMARÁDI ,SEDNĚTE TŘEBA U OHNĚ NĚKDE NA SVÝM FLEKU ,ČI V TRAINU U OKNA ,POD KOTLEM ČI MEZI NÁRAZNÍKY /KAŽDÝ TREMPÍŘ VÍ SVOJE*, VEMTE CÍR PAPIRŮ A UZMOULANOU TUČKU ,A ZKUSTE NAM NĚCO NAPSAT. SPRÁVA LOKÁLKY PACIFICU SI STĚŽUJE ,ŽE MÁLO PŘEKLÁDÁME VAGONY, NEDALO BY SE S TÍM NĚCO DĚLAT...??

765 01
Halouny C

Vížina

Voznice-Kytín

2.tř. os. vlak

Kčs.1.80-0.90

HALOUNY C

765 01

Tenhle lístek opravňuje k jízdám ve druhé tř. z Haloun na Vížinu a naopak /neplatí pro zrychlené vlaky a rychlíky/. Hrozně rád na něj jezdí Líménádový Joe ,zkuste to po něm a napište nám ,jestli vám průvodčí vynadal hodně nebo málo
 Pohár mistrů Brádkých campů - Reprezentační team Hobart campu ve složení Marko a Líménádový Joe sehráli dva fotbalové zápasy na campu Alabama. První zápas v sestavě Marko & Joe a Tom Cooper & Jack /smíšená dvojka dvou osad/ dopadlo 10:6 pro Hobart Camp. Soupeř podlehl rozdílem třídy! Dokonce se pokoušeli pisatele tohoto článku přemluvat ,aby napsal že Joe a Marko hráli proti Jackovi Debiššovi ,aby si P.T. laskavý čtenář s rozhořčením řekl: „Cože oni se chlubí ,že hráli dva proti jednomu? Dva proti nějakému Jackovi Debiššovi? V tomhle zápase se objevili i prvky hekeje ,ragby a džuda /chybně juda/ ,což na našich hřištích jen velmi neradi vidíme .Důležitý gól prvního utkání pašl z pokutového kopu ,za nedovolené stákování Marka v útočném pásmu útočným obráncem Jackem. Tom Cooper vyčkával ...A Tom Cooper vyčkával ...Nakonec si to Hobartáci k nesmírnému úžasu tohoto brankáře a rozhodčího místo pokutového ,nepřímý kop ,po němž vsátl Joe gól.

De finálového zápasu jsme nastupovali proti reprezentačnímu teamu Alabama. Dlouho byl zápas na váhách. Bojevalo se zaputile. Někdy i 100 m od hrací plochy. První půli vyhrál H.c. 5:4 když přestín přehrával 4:1, což dokazuje nevídanou bojovnost a nadšení těchto nezkušených hečů z Debiššských hvězd. V druhé půli se však uplatnila větší zkušenost teamu All Stars Alabama a tak jak za dob Bicanových pačaly pěkné branky. Zápas skončil 10:6 pro Alabama po totální kapitulaci a rezignaci Hobartské obrany. Jak pačaly branky: bohužel není naznačeno. Rozhodčí: Žádný /ale stejně je to blbec ,nařídil proti nám pokutový kop ..nikdy nevyslovená poznámka existujícího Jacka ...Backa na žlutou kartu! Nikdy nevyslovená poznámka neexistujícího rozhodčího. Diváků : 0.

MARKO

O D Ě H Á Z Í M

Odcházím a v nočních stínech ležím
 ta stará chata ,kouzle krásných chvil ,
 vrátit se zpět ,to dokázal bych stěží ,
 skančilo vše ,pro co jsem dosud žil.

Odcházím a věřte ,je mi těžko.

A zůstat na te nemám sil,
 Shehen mé sny ,mé lásko ,neje všechno ,
 prohrál jsem a včas te peckepil.

Cesta děsí a přesto mne tak láká
 a na konci kam nelze dohlédnout
 obloha bílá ,slunce barvy zlata
 a v duši cary přetrhaných peut,
 Ta cesta začátek a konce nemá ,
 snad nemá smysl ,

vždyť nemá žádný cíl ,
 odchází tulák bez tváře ,beze jména ,
 odcházím ,abych se nevrátil ... DAWY

R E K V I E M

Srdce přihlížejících skal
rozměkla v žáru vatry -hranice
postavené z benzinových plynů
oslizkou rukou.

Borovice ptočily stránku žalů.

Trampská srdce zvrála
pod kůrou nezmočenosti.
V tvářích šedivých smutkem
vyryla si cestu jediná slza.
Čelo prořízla vráska nenávisti.

A ruce toužily obejmut kamem
rozpuklé žárem.

Pak jen postavily černý kříž.
Vrzající smích

pod nehou odcházejících
zaspíval rekviem

Rekviem za zničené hnízdo
toulavých ptáků.

T U L Á K O V A M A P A

Ne každému v ní ukazuje
směr svých cest.

Ne každý porozumí.

Ta mapa nemá vrstevnice
a sever máš přímo před nosem.
Zato však stáh a kytky u cesty ,
šipkový keř a bílý dům
a louže co z ní pijou ptáci
a dobrý lidi, spevným stiskem ruky
a vůbec vše ,co tulák denně potká
v té mapě uvidíš.

Je stará jako tulák sám
a stejně zjizvená.

Musí mu dlouho vydržet.
Chrání ji dobře v levé pačce hrudi,
skrývá ji pod batlem
před zlobou něčích očí ,
před záští něčích slov.
Ale před smrtí ji neschová.

Obě básně napsala kamarádka K o l č a v a

S M R K

„Pojeď v sobotu na jialavku! Už je to tam pěkně vykácaný ,dokonce i Smrk skáceli. Vezmem to z Wilsonky na Temel ,počasí je výborný ,akerát na takovou štreku!“ lákali mě kamarádi, ale já jen něco neurčitěho zamumlal a mávl rukou ,kluci zakreutili hlavama ,ale už mě nepřemlouvali a já jel někam jinam.

Bylo mi ,jakebych měl jít na pohřeb kamaráda. Smrk ,to byl pro nás pojem. Měl spoustu jiných názvů ,ale pro nás to byl prostě vždycky Smrk. Stál tam u řeky na obrovský louce ,jako stežár ,jako maják ,s olámanými větvemi ,ošlehaný větry ,opravný dešti a zjizvený rukama zlých lidí. Stál tam od nepaměti ,poprvé jsem byl na řece jako malý kluk ,pak jako "mladý turista" a od té doby nečíslněkrát jako tramp. Mnohokrát jsem pod ním spal ,taky za té hrozny bouřky ,všichni byli tenkrát přemoklí na kůži ,jen já ne, ale ne proto ,že jsem měl přes sebe gumák ,ale Smrk byl prostě kámoš a chránil me.

Pod tím Surkem mě v roce 1964 kamarádi přijímali do osady ,pod ním jsme připravovali velký vandr do Tater ,pod ním jsme lágrováli ,když se kluci za té velké vody "udělali" a utopili kůu a my jsme uspořádali záchrannou expedici, a tu hromadu třísek slavnostně vylovili ,pod ním se jednou probudil zisou Kofr a coudal kolem řeky a vylovil z ní úplně nový kausky ,který měkou uplavaly a o který se nikde nepřihlásil a já tenkrát poprvé a naposled nadával na svůj péřák ,pod Surkem jsme prožili snad nejhezčí chvíle svého trampování ,protože Smrk byl Kámoš a vždycky nám připravil nějaký nový a nezapomenutelný zážitek a my jsme se tam pokaždý moc těšili,

Dokonce jsem jednou čas uvažoval ,jestli se v něm neschovává trampskéj Pánbůh Pajša ,ale asi ne ,protože ten by určitě nedevalil ,aby přišel něja. kej namlas s pilou a Smrk skácel. A tak jsem tam už pár let nebyl. A nepojeďu tam už nikdy asi nikdy ,ani když přehrada bude napuštěná. Protože bychci navždycky vidět tak ,jak tam kdysi stával ,zjizvený ,ale nepoškozený a hrdý ,starej dobrej parť Smrk ...

D A W Y

NA PLZEŇ VÁVRO ..NA PLZEŇ ? ...NEKECEJ A NASKOČ SI !

Hory mrkly modrým okem Smaragdu na nebe a pak do nížiny pod sebou. Obojí bylo šedé, země prachem a po obloze se toulaly dešťové cáry a čmáraly svým roztrfeseným rukopisem písmena nudy.

Po cestě na Plešivec se drápaly čtyři zubožené postavy a ostrý vítr jich nemilosrdně funěl na spocené záda. Pohled na ně by obměkčil i zlé srdce víly Kudly Mudly: šlají v hlubokém předklonu, takže jim vekaly téměř pedaly přes hlavu a jejich pohyb se nápadně podobal prvním krůčkům kotěte: šap, šap, škobrtý šap. Šluk, který šel první, se vždy po třech krocích zastavil, přehodil kytaru do druhé ruky, otřel spocené čelo, nasál do prokouřených plic až to zahvízdlo a zapátral pohledem do zavadla, jestli jdou dobře.

Zvadlo na potlach přišlo až ve čtvrtek a bylo úžasně lákavé. Osada neznámého jména je zvala na III. výročí, na němž slíbily účast 3 bečky piva. Morousovi, pátému členu jejich osady, radší nic neřekli, aby zas nežvanil, že sem jedou jen kvůli chlastu a teď se tiše pochcechtávali, jak se napijou. Jen kdyby tu nebyl ten kopec!

Po metrech se drápali vzhůru a nohy navyklé na židle "U žejdlíků" odmítaly další pohyb hlasitým loupáním v kolenu. "Jen co dolezem, vytáhnem hned první kulatou holku!" utěšoval se Pípa. Ale pomalu se stmívalo a situace začínala být kritická. Navíc se mezi ně bez pozdrevu vetřel slejvák. Stáli pod stromem jako čtyři bláťavci mokronosí a jednohlasně nadávali. Ale pivo bylo silnější a tak vyhrnuli límce a funěli dál popsaným směrem.

Konečně zahlédli v šeru oheň, malý, ale přece. "Kluci, ať žije ~~naš~~ bečička!" zařval Mázlík a vhrnul se na plošinu mezi skalami. Ostatní vzápětí vrazili do jeho ztuhlé postavy a zakleli. U malého ohně seděl pouze Morous a oni začali tušit nějakou nekalost. Kamarád se chgechtal, až prskal a pořád vykřikoval: "Naletěli, naletěli..." Pak náhle zvažněl a nařídil: "Rychle se najezte a spát! Zítří vás čeká solidní fuška. Jestli to totiž nevíte, tak děláme tenhle vandr dřevo, protože za týden tu máme třetí výročí. A bez piva, opilci!"

Až ve spacáku Šlukovi došlo, že na zvadle bylo napsáno pozvání Pátku T.O. CANADA - jméno jejich osady. "Ten nás vychmát", pomyslel si a pohladil dlaní žaludek, v němž si lečo žádalo rezavý mok.

KOLČAVA